

● لایلا جانقربان ازنگ در خانه‌راکه می‌زند، زنی سن و سال دارد در را باز می‌کند. یک کیسه پلاستیکی در دست دارد؛ چند چادر مشکی و رنگی داخل آن گذاشته است. کیسه را به خانمی که پشت در ایستاده می‌دهد. قصد دارد در را ببندد، اما پیش از بسته شدن، دوباره لای در را باز می‌کند و می‌گوید: «نمی‌دونی چقدر خوش حالم. خدا خیرت بده که اومدی و اینا رو گرفتی. توی بقیچه مونده بود و نمی‌دونستم کجا بدم. حالا دیگه دلم خوشه که می‌ره توی مجلس اهل بیت^(ع) و برام باقیات صالحات می‌شه.» همان طور که در را می‌بندد، دعایش می‌کند. صدایش می‌لرزد و از همین پشت در معلوم است که با گوشه چارقدش دارد اشک هایش را پاک می‌کند.

پارچه‌ها و چادرهایتان را راهی مجلس اهل بیت^(ع) کنید

نذر پرچم

هدیه ویژه صیانه‌ای‌ها
به معصومه‌ها در دهه کرامت

هم چادر و هم پرچم



خانم رضوی بعد از شناسایی و تعامل با خیاطان که حدود شصت نفری می‌شوند اقدام به برگزاری طرح‌های مختلفی می‌کند. می‌گوید: بعد از اینکه خیاطان با ما همراه شدند طرح‌های مختلف برای مشارکت بانوان را شروع کردیم. اولین طرح ما جمع‌آوری پارچه‌ها و چادرهای رنگی و مشکی برای دوخت پرچم ولادت‌ها و شهادت‌های ائمه اطهار^(ع) بود. در فضای مجازی اعلام آمادگی کردیم و برخی از خانم‌ها خودشان برای ما پارچه و چادر می‌فرستادند و برخی آدرس می‌دادند و ما خدمت آن‌ها می‌رسیدیم. در این مرحله بعضی از چادرها که نبود و می‌شد استفاده کرد به نیازمندان اهدا می‌کردیم. اگر امکان داشت چادر را کوتاه تر کنیم تا قابل استفاده برای دختران باشد این کار را هم با کمک خیاطانی که به ما پیوسته بودند انجام می‌دادیم و به نیازمندان هدیه می‌دادیم. تعدادی از این چادر رنگی‌ها را هم به نمازخانه زندان هدیه دادیم که متوجه شدیم نیاز دارند. الباقی پارچه‌ها را پرچم‌های مثلث و مستطیلی می‌دوختیم و البته همچنان هم می‌دوزیم تا سردر خانه‌ها نصب شود. اهدای پرچم هم براساس اعلام نیاز خود خانم‌ها است. یک نکته‌ای که همین جالازم است بگویم این است که در دو زمینه ما به کمک خیران نیاز داریم. یکی پایه‌های چوبی برای پرچم‌ها و دومی یک گروه هنری برای نوشتن نام ائمه^(ع) بر روی پارچه‌هاست. در کنار این مأموریت‌ها هم جمع می‌کنیم. مثل چادرها آن‌ها را می‌شوئیم و تمیز می‌کنیم ولی دیگر تبدیلی انجام نمی‌دهیم، اتو نمی‌کنیم و در فضاهایی مثل بوستان‌ها که باب‌گفت و گو باز می‌شود به افرادی که روستری نیاز دارند هدیه می‌دهیم. جالب است که خیلی از این افراد روستری مناسبی ندارند چون در سبب اقتصادی آن‌ها این موضوع تعریف نشده و هزینه آن را ندارند. روستری‌هایی هم که قابل استفاده نیست اگر بتوانیم به گل‌سروکش موبتدیل می‌کنیم. ولی درکل چون پارچه روستری خیلی جای مانور ندارد. درخواست روستری نواز خیران داریم. ما حتی لباس‌های گروه سنی مختلف را هم از خیرانی که اعلام آمادگی می‌کنند جمع‌آوری می‌کنیم. اگر به تعمیر نیاز داشته باشند انجام می‌دهیم و آن را تشکیل و به نیازمندان هدیه می‌کنیم.



نام گروه «صیانه» یا همان خانم‌های آرایشگری که ناخن‌های کاشت را رایگان برمی‌دارند تا در زمینه‌سازی ظهور نقشی داشته باشند را شاید شما هم شنیده باشید. این خانم‌ها بعد از حضوری فعال در جامعه در راستای اصلاح سبک زندگی در حوزه استفاده از لوازم آرایشی به خصوص در آرایش‌های نوظهور اکنون پارافراتر نهاده و به دنبال کاری نو هستند تا خانم‌ها را در مباحث دینی مشارکتی دوچندان دهند؛ طرحی که هزینه چندانی ندارد ولی یک جور باقیات صالحات است که تا عمر داریم و نداریم برای ما ثواب ذخیره می‌کند.

برای اینکه از این طرح بیشتر بدانیم هم صحبت با خانم‌های صیانه‌ای می‌شوم. اعظم رضوی که از فعالان فرهنگی است و خودش حافظ قرآن هم است و سکان صیانه را هم در دست دارد در این باره می‌گوید: در خط جبهه فرهنگی انقلاب ما با خانم‌های آرایشگر وارد شدیم تا در حفظ نظام و در راستای فرمایشات رهبر معظم انقلاب در حوزه جایگاه زن قدمی برداریم. در این مسیر پزشکان را هم برای تأثیرگذاری بیشتر با خودمان همراه کردیم و به ویژه برای اولین بار با حضور در برنامه‌های اعتکافی که برای دختران نوجوان و جوان برگزار می‌شد توانستیم اثرگذار باشیم. چرا که یک مسئله را نه تنها یک آرایشگر مبلغ بلکه یک پزشک هم نفی می‌کرد که در حوزه کاشت ناخن و مضرات آن بود. این افتخار ما بود که برای اولین بار ما به عنوان یک گروه آرایشگر توانستیم در اعتکاف حضور یابیم که این نشان از دغدغه و اعتماد مسئولان به ما داشت. جالب است که در مراسم دختران می‌گفتند جالب است که ما فکر می‌کردیم که یک آرایشگر دنبال پول است ولی شما از آن آرایشگرانی هستید که اتفاقاً بانکاشتن ناخن و برداشتن آن درآمد‌های خودتان را کاهشی داده‌اید!

بعد از این اقدام با توجه به بررسی میدانی که در جامعه داشتیم که البته بسیار هم مشهود است، تصمیم گرفتیم مشارکتی اجتماعی با خانم‌های خیاط هم داشته باشیم؛ چرا که معتقدیم یک خیاط معتقد هر لباسی را نمی‌دوزد و جامعه ما به چنین نگاه‌هایی نیاز دارد و فرهنگ سازی در این زمینه دست خیاطان است. این شد که گروه خیاطان صیانه را تشکیل دادیم تا لباس‌ها را به پوششی اسلامی برگرفته از هویت خودمان برگردانیم. در مرحله اول شروع به شناسایی کردیم و در همین راستا اعلام هم کردیم که هر کدام از خانم‌های خیاط طرحی برای پوشش اسلامی بدهد ما از آن حمایت می‌کنیم.

